

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
 Berislavićeva 11, Zagreb

Republika Hrvatska
 TRGOVAČKI SUD U SPLITU
 SPLIT

POSREDOVANJE

25-03-2019

Posrednik po tužbenom postupku, ova...
 POŠTA...
 Broj...
 Datum...

Poslovni broj: 68 PŽ-1962/2017-7

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB 88754036728, Split, Kila 37, kojeg zastupa punomoćnica Anita Juretić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Ivančević & partneri iz Splita, 114. brigade 10, protiv tuženika ADDL MEGILA d.o.o. OIB 66536340192 (prije KOUDELA d.o.o. u stečaju), Zagreb, Đorđićeva 11, kojeg zastupa punomoćnica Tina Poropat, odvjetnica iz Zagreba, Đorđićeva 11, radi utvrđenja, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-301/2015 od 16. lipnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 12. ožujka 2019.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-301/2015 od 16. lipnja 2016. u točki I. njezine izreke i u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tužitelju isplatiti tuženiku na ime troškova postupka iznos od 107.750,00 kn, i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. Odbacuje se tužiteljeva žalba podnesena protiv točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-301/2015 od 16. lipnja 2016., u dijelu kojim je odbijen tuženik sa zahtjevom za troškove postupka u iznosu od 41.750,00 kn kao nedopuštena.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-301/2015 od 16. lipnja 2016., u točki I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev kao neosnovan, koji glasi: „Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja Ivanišević gradnja d.o.o. Split, Kila 37, prema tuženiku KOUDELA d.o.o. u stečaju, Hrvatskih iseljenika 20, u iznosu od 1.010.238,95 kuna, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.“ Točkom II. izreke odlučeno je da je tužitelj dužan isplatiti tuženiku troškove postupka u iznosu od 107.750,00 kn, te je tuženik odbijen za više traženi iznos troškova postupka u iznosu od 41.750,00 kn.

Iz obrazloženja presude proizlazi da je sud tako odlučio jer je na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdio da osporena tražbina nije osnovana jer tužitelj nije dokazao da je izvršio radove po petoj privremenoj situaciji, dok prvostupanjski sud zaključuje da je sporan potpis na petoj privremenoj situaciji. Također, zahtjev tužitelja prvostupanjski sud nalazi

neosnovanim iz razloga jer nije sačinjen okončani obračun na temelju izvršene primopredaje radova. Pored toga, da tužitelj nije dokazao, a s obzirom na navode o paralelnom izvođenju radova na ugovorenom objektu u Mimicama i na privatnoj kući Voje Vujevića, koliko je radova izvedeno na objektu u Mimicama. Odbijen je tužbeni zahtjev, na temelju odredbe članka 219. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP). Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa).

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga, s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijanu presudu podredno ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Žalitelj navodi da je pogrešan zaključak suda kako tužitelj nije dokazao osnovanost svoje tražbine, s obzirom na to da je tužitelj predlagao više dokaza od kojih je sud odbio izvođenje dokaza iz nejasnih razloga dok o nekim predloženim dokazima nije odlučio. Nadalje, nije jasan zaključak suda da je potpis investitora na petoj privremenoj situaciji sporan, s obzirom na to da je kao dokaz priložena šesta privremena situacija koja je obuhvatila i petu privremenu situaciju, a što sud nije ocijenio. Također, nije jasno utvrđenje suda u pogledu potpisa investitora kađ u postupku nije izvedeno grafološko vještačenje na okolnost istinitosti potpisa. Navodi da je prvostupanjski sud odlučio da neće izvoditi dokaze koji su izneseni nakon što je zaključena glavna rasprava, a kako je sud preotvorio glavnu raspravu, stranke su mogle iznositi dokazne prijedloge i sud je dužan odlučiti koje će izvesti dokaze ili dati razloge zašto ih neće izvesti, s obzirom na to da se radi o postupku koji je započeo 2008. godine.

Nadalje, navodi da tvrdnja tuženika da tužitelj nije izveo radove u dogovorenim količinama na njegovom objektu, jer je radio na objektu Voje Vujevića, nije dokazana jer jedini saslušani svjedok, predložen od tuženika, nije imao neposrednih saznanja o tome, pa je i činjenično stanje nepotpuno utvrđeno. Na činjenicu da su radovi izvršeni prema privremenim situacijama, tužitelj je predlagao izvođenje dokaza saslušanjem radnika tužitelja (Denis Stanišić i Igor Lele), a o čemu sud nije odlučio. Također, navodi da nije jasan zaključak suda da neće izvoditi dokaz saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka jer će svaka stranka ustrajati u svojim navodima, pored toga obrazloženje prvostupanjskog suda je nejasno da se neće izvoditi dokaz građevinskim vještačenjem jer je drugi izvođač dovršio objekt u Mimicama s obzirom na to da je tužitelj izveo grube građevinske radove na objektu i zahtjev tužitelja se odnosi na grubo izvedene građevinske radove, a svjedok Marko Jurić je potvrdio da su grubo izvedeni radovi bili izvršeni.

Tuženik je podnio odgovor na žalbu, navodeći da osporava sve žalbene razloge i da je prvostupanjska presuda u cijelosti zakonita. U odnosu na iznesene žalbene navode iznosi da je tužitelj bio dužan dokazati osnovu svog zahtjeva, da tužitelj nije pravovremeno predložio dokaze na okolnost izvedenih radova, posebice građevinsko vještačenje, ulazeći u ocjenu dokaza koje je tužitelj dostavio nakon preotvaranja glavne rasprave, a sud ih nije izveo. Traži trošak sastava odgovora na žalbu 16.800,00 kn, i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 2.500,00 kn.

Tužiteljeva žalba je osnovana.

Nakon što je ispitana presuda na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je ocijenio da je prvostupanjska presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a uvijek postoji ako je izreka presude nerazumljiva, ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni i proturječni te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika i samih tih isprava ili zapisnika.

Iz stanja spisa proizlazi da je postupak pokrenut podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave 10. prosinca 2008. radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine u iznosu od 1.119.012,59 kn zajedno sa zatraženim kamatama na pojedine iznose. Rješenje o ovrsi donio je javni bilježnik Mirjana Popovac iz Splita pod poslovnim brojem Ovr-17460/08 od 10. prosinca 2008. Po prigovoru tuženika postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Tijekom parničnog postupka otvoren je stečajni postupak nad tuženikom rješenjem suda poslovni broj St-9/2010 od 17. svibnja 2010. Tužitelj je prijavio predmetno potraživanje u stečaju. Stečajna upraviteljica tuženika je priznala tražbinu tužitelja. Međutim, osporena je tražbina tužitelja u drugom višem isplatnom redu za iznos od 1.010.238,95 kn i to od strane vjerovnika Josepha Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK u navedenom iznosu za koji osporavatelji navode da se odnosi na petu privremenu situaciju. Kako je tužitelj rješenjem suda od 20. rujna 2010. poslovni broj St-9/2010 upućen pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene predmetne tražbine, to je tužitelj predložio nastavak ovog postupka i odredio tužbeni zahtjev na način da se utvrdi osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.010.238,00 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda (list 31. spisa).

Tražbina tužitelja temelji se na Ugovoru broj 01/08, predmet kojeg je izvođenje betonskih, armirano-betonskih, zidarskih i krovopokrivačkih radova na gradilištu stambeno-poslovne zgrade - Pansion I kategorije Mimice, k.č. zem. 6065 k.o. Rogoznica u Mimicama. Tužitelj tvrdi da mu nisu isplaćeni izvršeni grubi građevinski radovi na nekretnini u Mimicama, dok tuženik osporava da su izvedeni radovi u vrijednosti kako je to tvrdi tužitelj.

Iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da je prvostupanjski sud izveo dokaze i to: uvid u Ugovor broj 01/08, privremene situacije broj 1. - 6. utvrđujući na privremenoj situaciji broj 5. potpis naručitelja-ovlaštene osobe društva Koudela d.o.o. usporedbom s drugim privremenim situacijama, saslušao svjedoka Marka Jurića i na temelju tog izvedenog dokaznog postupka zaključio da tužitelj nije dokazao da je izvršio radove po petoj privremenoj situaciji. Također, prvostupanjski je sud zaključio na temelju tih izvedenih dokaza da tužitelj nije dokazao koliko je radova izveo na objektu u Mimicama jer je tvrtka ADD Mimice d.o.o., a nakon što je predmetni objekt kupila na dražbi, istog dovršila kao investitor.

Osnovano žalitelj navodi da se presuda ne može ispitati te da presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Naime, prvostupanjski sud je preotvorio glavnu raspravu, na temelju odredbe članka 305. ZPP-a. Također, sud je odlučio da se neće odlučivati o dokazima

iznesenim nakon 9. studenog 2015. već će se izvesti dokazi predloženi od strane tuženika do 9. studenog 2015. Time je sud je koristio svoja ovlaštenja o rukovođenju raspravom i o odlučivanju o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, međutim sud je dužan dati jasne razloge svojoj odluci o tome koje će dokaze izvesti ili neće izvesti i razlog tome.

Ako prvostupanjski sud odluči da neće izvesti sve predložene dokaze jer ih ne smatra važnim za odluku, odbit će izvođenje tih dokaza i naznačiti razlog odbijanja (članak 300. stavak 2. ZPP-a).

Takav pravni stav predstavlja pravno shvaćanje prihvaćeno na 12. sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanoj 21. prosinca 2009. i obvezno je za sva drugostupanjska vijeća ili suce pojedince tog odjela. Izvođenje dokaza sud određuje rješenjem u kojemu će se naznačiti sporna činjenica o kojoj treba izvesti dokaz i dokazno sredstvo. Predložene dokaze koje ne smatra važnim za odluku sud će odbiti i u rješenju naznačiti razlog odbijanja (članak 300. stavci 1. i 2. ZPP-a).

Nije pravilan ni jasan razlog odbijanja izvođenja dokaza samim time što su dokazi predloženi nakon što je preotvorena glavna rasprava u situaciji kada tužitelj nije prekludiran u svom pravu iznošenja dokaza sve do novog zaključenja glavne rasprave (članak 299. stavak 2. ZPP-a).

Postupak je pokrenut 2008. godine, te u prijelaznim i završnim odredbama Zakona o parničnom postupku propisano je da će se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 25/13) tj. prije 1. travnja 2013. dovršiti primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08 i 57/11).

Izvedeni dokaz privremene situacije 1. - 6. tužitelj je dostavio podneskom od 29. ožujka 2016. (list 106. spisa) uz dokaze ponudu za izvođenje radova, okončanu situaciju te je predložio izvesti dokaz građevinskim vještačenjem i saslušanje svjedoka. Prvostupanjski sud, iako je odbio izvođenje dokaza dostavljenih uz podnesak 29. ožujka 2016., naknadno selektivno određuje izvođenje dokaz i to uvidom u privremene situacije, ne dajući razlog zašto određuje izvođenje tih dokaza, a odbija izvesti ostale dostavljene dokaze uz privremene situacije (uz podnesak od 29. ožujka 2016.).

Pored toga, prvostupanjski sud u ocjeni izvedenog dokaza uvida u privremene situacije uspoređuje potpise naručitelja radova, utvrđujući da potpis nije isti na svim privremenim situacijama, čime zaključuje da je sporan. Osnovano žalitelj navodi da sud ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem za utvrđenjem te činjenice, te ukoliko je tuženiku to bilo sporno bio je dužan predložiti adekvatne dokaze na tu okolnost.

Također, osnovano žalitelj navodi da je sud izveo dokaze uvidom u privremene situacije 1. - 6. iznoseći svoj zaključak samo na okolnost potpisa na privremenoj situaciji broj 5., a ne dajući ocjenu sadržaja tih privremenih situacija, posebice situacije broj 6. u kojoj stranke utvrđuju vrijednost radova obavljenih do te situacije, koja i nosi naziv Okončana situacija broj 6. Dakle, sadržajno su u njoj i radovi navedeni u privremenoj situaciji broj 5.

Nadalje, nije jasan razlog koji je dao prvostupanjski sud u odluci da neće izvoditi dokaz saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka, iznoseći zaključak da se iz njihovih iskaza ne bi mogle utvrditi sporne činjenice jer bi svatko ustrajao u svojim navodima (list 150. spisa). Ovo posebice jer sud može postavljati pitanja radi provjere, dopune i razjašnjenja spornih činjenica i omogućiti suprotnoj strani postavljanje pitanja. Ovo sve imajući u vidu tvrdnju tužitelja da su obavljani radovi navedeni u privremenim situacijama, koje je privremene situacije je sud izveo kao dokaz, a nije ocijenio sadržajno, dok tuženik tvrdi da radovi nisu izvršeni u tom obimu već da su radovi paralelno izvršeni na nekretnini Voje Vujevića.

Zbog svega gore navedenog, prvostupanjska presuda ima nedostatke zbog koji se ne može ispitati jer su dani razlozi nejasni i nepravilni, pa je ovaj sud odlučio kao u izreci, primjenom odredbe iz članka 369. stavka 1. ZPP-a, i presuda je ukinuta te predmet vraćen na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će valjano i obrazloženo ocijeniti isprave i predložene dokaze, odlučiti koje će dokaze izvesti u daljnjem tijeku postupka, imajući u vidu kako je postupak pokrenut prije izmjena Zakona o parničnom postupku iz 2013. godine, te da se u tom slučaju novi dokazni prijedlozi mogu iznositi tijekom cijelog postupka. Nadalje, prilikom ocjene vjerodostojnosti isprava u spisu sud će voditi računa o tome posjeduje li stručna znanja za utvrđenje bitnih činjenica, te postupiti sukladno ovoj uputi i nakon provedenog postupka donijeti novu odluku.

Kako je točkom II. izreke prvostupanjske presude sud odbio tuženika sa zahtjevom za naknadom parničnog troška u iznosu od 41.750,00 kn, tužitelj je u tom dijelu uspio u postupku pa nema pravni interes za podnošenje žalbe na točku II. izreke presude prvostupanjskog suda, u tom dijelu. Kako nema pravni interes za podnošenje žalbe, njegova žalba na taj dio presude je nedopuštena u smislu članka 358. stavka 3. ZPP-a, slijedom čega je primjenom članka 367. u vezi s člankom 358. stavkom 1. ZPP-a odbačena te je odlučeno kao u izreci ovog rješenja pod točkom II. izreke.

Zagreb, 12. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić, v. r.

za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

u.z.b. Matić